

20.5.2013

B7-0188/2013 }
B7-0189/2013 }
B7-0192/2013 }
B7-0193/2013 }
B7-0194/2013 } RC1

GEMENSAMT FÖRSLAG TILL RESOLUTION

i enlighet med artikel 110.2 och 110.4 i arbetsordningen

som ersätter resolutionsförslagen från grupperna:

ECR (B7-0188/2013)
S&D (B7-0189/2013)
ALDE (B7-0192/2013)
PPE (B7-0193/2013)
Verts/ALE (B7-0194/2013)

om återvinning av tillgångar för övergångsländer som omfattades av
den arabiska våren
(2013/2612(RSP))

**José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Tokia Saïfi, Mairead McGuinness,
Elmar Brok, Roberta Angelilli, Elena Băsescu, Daniel Caspary,
Anne Delvaux, Sari Essayah, Eduard Kukan, Cristian Dan Preda,
Salvatore Iacolino, Giovanni La Via, Filip Kaczmarek, Mário David,
Mariya Gabriel**
för PPE-gruppen
**Véronique De Keyser, Pino Arlacchi, Ana Gomes, Göran Färm,
María Muñoz De Urquiza, Raimon Obiols, Pier Antonio Panzeri,
Maria Eleni Koppa**
för S&D-gruppen

RC\936844SV.doc

PE509.814v01-00 }
PE509.815v01-00 }
PE509.820v01-00 }
PE509.821v01-00 }
PE509.822v01-00 } RC1

**Annemie Neyts-Uyttebroeck, Ivo Vajgl, Marietje Schaake, Niccolò Rinaldi,
Izaskun Bilbao Barandica, Marielle de Sarnez, Robert Rochefort,
Louis Michel, Edward McMillan-Scott, Kristiina Ojuland,
Ramon Tremosa i Balcells, Sonia Alfano, Graham Watson**
för ALDE-gruppen
Isabelle Durant, Judith Sargentini, Raül Romeva i Rueda
för Verts/ALE-gruppen
Charles Tannock
för ECR-gruppen

RC\936844SV.doc

PE509.814v01-00 }
PE509.815v01-00 }
PE509.820v01-00 }
PE509.821v01-00 }
PE509.822v01-00 } RC1

SV

Europaparlamentets resolution om återvinning av tillgångar för övergångsländer som omfattades av den arabiska våren (2013/2612(RSP))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om länder som omfattades av den arabiska våren och om unionen för Medelhavsområdet, och särskilt resolutionen av den 14 mars 2013 om situationen i Egypten och resolutionen av den 10 maj 2012 *Handel för att uppnå förändring: EU:s handels- och investeringsstrategi för södra Medelhavsområdet efter vårrevolutionerna i arabländerna*,
- med beaktande av rekommendationerna från utskottet för politik, säkerhet och mänskliga rättigheter i den parlamentariska församlingen för unionen för Medelhavsområdet av den 12 april 2013,
- med beaktande av rådets nya förordning av den 26 november 2012 om antagande av en ny lagstiftningsram för att underlätta återvinningen av tillgångar i Egypten och Tunisien,
- med beaktande av slutsatserna från medordförandena för arbetsgrupperna för EU och Tunisien och för EU och Egypten av den 28–29 september 2011 respektive den 14 november 2012, särskilt avsnitten i dessa om återvinningen av tillgångar,
- med beaktande av rådets förordning (EU) nr 101/2011 av den 4 februari 2011 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ mot bakgrund av situationen i Tunisien, och rådets förordning (EU) nr 1100/2012 om ändring av nämnda förordning,
- med beaktande av rådets förordning (EU) nr 270/2011 av den 21 mars 2011 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Egypten, och rådets förordning (EU) nr 1099/2012 om ändring av nämnda förordning,
- med beaktande av rådets beslut 2011/137/Gusp av den 28 februari 2011 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen, rådets beslut 2011/625/Gusp och 2011/178/Gusp om ändring av detta beslut, rådets förordning (EU) nr 204/2011 av den 2 mars 2011 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen och rådets förordning (EU) nr 965/2011 om ändring av nämnda förordning samt rådets genomförandeförordningar (EU) nr 364/2013 och nr 50/2013 om genomförande av artikel 16.2 i förordning (EU) nr 204/2011 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen,
- med beaktande av EU:s befintliga rättsliga instrument som syftar till att effektivisera förverkandet och återvinningen av tillgångar inom ramen för rådets beslut 2001/500/RIF, 2003/577/RIF, 2005/212/RIF, 2006/783/RIF och 2007/845/RIF, och av förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv av den 12 mars 2012 om frysning och förverkande av vinning av brott i Europeiska unionen (COM(2012)0085),
- med beaktande av FN:s konvention mot korruption från 2005, särskilt artikel 43 om

internationellt samarbete och kapitel V om återvinning av tillgångar, vilken har undertecknats av Egypten, Libyen och Tunisien och godkändes på EU:s vägnar genom rådets beslut 2008/801/EG av den 25 september 2008,

- med beaktande av FN:s konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet (Palermokonventionen) från 2000,
- med beaktande av resolution 19/38 från FN:s råd för mänskliga rättigheter av den 19 april 2012 om hur det blir till skada för förverkligandet av de mänskliga rättigheterna att penningmedel av olagligt ursprung inte återställs till ursprungsländerna och om vikten av förbättrat internationellt samarbete,
- med beaktande av FN:s generalsekreterares initiativ av den 17 september 2007 om återvinning av stulna tillgångar,
- med beaktande av initiativet för återvinning av stulna tillgångar, som är ett gemensamt program från Världsbanken och FN:s drog- och brottsbekämpningsbyrå,
- med beaktande av den handlingsplan om återvinning av tillgångar, som antogs den 21 maj 2012 inom G8:s Deauvillepartnerskap med arabländer under övergång till demokrati och som EU deltar i,
- med beaktande av den slutliga rapporten av den 13 september 2012 från det arabiska forumet för återvinning av tillgångar,
- med beaktande av artikel 110.2 och 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Frysning av tillgångar tillhör EU:s behörighetsområde. Återvinning och återföring av tillgångar omfattas däremot av medlemsstaternas behörighet och måste utföras i enlighet med nationella bestämmelser, men EU-institutionerna spelar en central roll när det gäller att främja och underlätta denna process.
 - B. Återvinning av tillgångar för de länder som befinner sig i en övergångsfas efter den arabiska våren är en moralisk och rättslig plikt och en högst politisk fråga för EU i dess förbindelser med sitt södra grannskap. Det är också en viktig ekonomisk fråga för de grannländer i söder som det berör, eftersom dessa tillgångar, om de återvinns och används med insyn och effektivitet, kan bidra till den ekonomiska återhämtningen. Återvinningen av tillgångar ger ett kraftfullt budskap till dem som är inblandade i korruption och penningtvätt att det inte går att ostraffat hålla på med sådant.
 - C. Det finns en omfattande internationell rättslig ram som reglerar detta område, särskilt FN:s konvention mot korruption från 2003, vilken ålägger konventionsstaterna tydliga skyldigheter. I artikel 51 i FN:s konvention mot korruption fastslås att återförandet av tillgångar är en grundläggande princip i denna konvention och att konventionsstaterna åtar sig att i största möjliga utsträckning erbjuda varandra samarbete och stöd i detta hänseende.
 - D. Det rättsliga förfarandet för att återvinna tillgångar är komplicerat och tidskrävande. De

RC\936844SV.doc

PE509.814v01-00 }
PE509.815v01-00 }
PE509.820v01-00 }
PE509.821v01-00 }
PE509.822v01-00 } RC1

anmodade staternas gällande rättsliga krav får inte kringgå, och legitima tredje parter får inte fråntas sina lagstadgade rättigheter i denna process. De anmodande staternas brist på adekvat rättslig sakkunskap och begränsade institutionella kapacitet är ytterligare hinder för framgångsrika initiativ på detta område. Det råder också brist på effektivt samarbete mellan anmodande och anmodade stater.

- E. Efter vårrevolutionerna i arabländerna Egypten och Tunisien frös EU snabbt de tillgångar som innehades av de tidigare diktatorerna, deras familjer och flera andra personer som stod deras regimer nära. Ett liknande EU-beslut antogs i Libyens fall i enlighet med FN:s säkerhetsråds resolution 1970 (2011).
- F. Den nya rättsliga ram som antogs av rådet den 26 november 2012 gör det möjligt för EU:s medlemsstater att frigöra frysta tillgångar till förmån för de egyptiska och tunisiska myndigheterna på grundval av rättsliga avgöranden som erkänts i medlemsstaterna, och den underlättar utbytet av information mellan medlemsstaterna och berörda myndigheter.
- G. Arbetsgrupperna för EU och Egypten och för EU och Tunisien har betonat betydelsen av återföringen av olagligt förvärvade tillgångar som fortfarande hålls frysta i ett antal tredjeländer. Arbetsgrupperna beslutade att färdigställa en färdplan som eventuellt kan inbegripa att det för varje lands del inrättas en grupp för återvinning av tillgångar samordnad av Europeiska utrikestjänsten.
- H. G8 stöder länder i arabvärlden som genom Deauvillepartnerskapet från maj 2001 engagerar sig för en övergång till fria, demokratiska och toleranta samhällen. I den tillhörande handlingsplanen av den 21 maj 2012 erkänns att återvinning av tillgångar efter den arabiska våren har blivit ett alltmer angeläget fokusområde i regionen och i världssamfundet.
- I. Egypten, Libyen och Tunisien har gjort avsevärda insatser för att se till att de förskingrade tillgångar som stulits av tidigare diktatorer och deras regimer återförs till dessa länder. Man har bland annat inrättat särskilda nationella utredningskommissioner som getts i uppgift att spåra, identifiera och återvinna dessa tillgångar. Dessutom har man väckt talan i EU-medlemsstaternas domstolar. Flera viktiga internationella aktörer – däribland EU, G8-länderna och Schweiz – har svarat positivt på dessa insatser. Hittills har dock få konkreta resultat uppnåtts i detta hänseende, vilket har väckt en växande frustration bland regeringarna och det civila samhället i de anmodande staterna.
- J. Vid återvinning av tillgångar är kommunikationen särskilt viktig för att sprida bästa metoder och skapa incitament genom offentliggörandet av framgångshistorier och på så sätt undvika vilseledande uttalanden om storleken på de tillgångar som ska återvinnas.
- K. Återvinning av tillgångar kan åstadkommas genom bilaterala rättsliga mekanismer och multilateralt samarbete. Insatser för återvinning av tillgångar bör inledas både på nationell och på internationell nivå.
- L. I april 2013 återförde de libanesiska myndigheterna nästan 30 miljoner US-dollar, som olagligt satts in på den tidigare tunisiska ledarens bankkonton, till sina tunisiska motsvarigheter.

1. Europaparlamentet understryker att återföringen av förskingrade tillgångar som stulits av tidigare diktatorer och deras regimer i de övergångsländer som omfattades av den arabiska våren inte bara är en uppgift av ekonomisk betydelse, utan också en moralisk och rättslig plikt och en högst politisk fråga, eftersom detta även är ett sätt att återupprätta rättvisa och ansvarskyldighet i en anda av demokrati och rättsstatlighet och i enlighet med EU:s politiska engagemang och trovärdighet. Återföringen av tillgångar utgör därför en mycket viktig dimension av unionens partnerskap med sitt södra grannskap, särskilt Egypten, Libyen och Tunisien.
2. Europaparlamentet konstaterar att för de länder som omfattades av den arabiska våren är återvinningen av stulna tillgångar också av ekonomisk och social betydelse, eftersom det behövs medel för att stabilisera ekonomierna och skapa arbetstillfällen och tillväxt i dessa länder, som står inför stora ekonomiska utmaningar.
3. Europaparlamentet noterar att det trots avsevärda ansträngningar från de egyptiska, libyska och tunisiska myndigheterna och en stark politisk vilja från alla sidor har gjorts mycket begränsade framsteg av de tjänstemän som arbetar med att återvinna förskingrade tillgångar. Detta beror huvudsakligen på varierande och komplexa bestämmelser och förfaranden i de olika nationella rättssystemen och på rättslig inflexibilitet, brist på expertis i de länder som omfattades av den arabiska våren i fråga om rättsliga, finansiella och administrativa förfaranden i europeiska och andra jurisdiktioner samt på bristfälliga resurser i dessa länder.
4. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att göra ytterligare betydande insatser för att förskingrade tillgångar som stulits av de förra regimerna lättare ska kunna återlämnas till befolkningen i den arabiska vårens länder inom en rimlig tidsram. Parlamentet uppmanar de nationella kontoren för återvinning av tillgångar i alla medlemsstater att bedriva ett nära samarbete och utveckla sina förbindelser med de berörda myndigheterna i de länder som omfattades av den arabiska våren, i syfte att bistå dem i de komplexa rättsliga förfarandena. Parlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten att inta en proaktiv ledarskapsroll, särskilt i arbetet med att samordna medlemsstaternas insatser, tillhandahålla kapacitetsbyggande och uppmanra samarbete mellan alla berörda stater.
5. Europaparlamentet understryker att återvinningen av tillgångar är en väsentlig del av unionens stöd för en demokratisk övergång och ekonomisk återhämtning i dessa länder och kan stärka det ömsesidiga förtroendet på båda sidorna i en anda av partnerskap med samhällena, vilket utgör en hörnsten i EU:s reviderade grannskapspolitik.
6. Europaparlamentet välkomnar i detta sammanhang det initiativ som Kanada, Frankrike, Tyskland, Italien, Storbritannien, Japan, Schweiz och USA tagit till att ge ut en handbok med en omfattande beskrivning av sina nationella rättssystem med avseende på återvinning av tillgångar, så att de anmodande staterna kan få bättre kunskaper om vad som är rättsligt möjligt, vilken typ av information som finns tillgänglig, vilka typer av utredningar som kan genomföras och hur man ska gå till väga för att få till stånd en faktisk återvinning av tillgångar genom tillhandahållandet av ömsesidigt rättsligt bistånd. Parlamentet uppmanar alla medlemsstater att göra detsamma och inrätta en rad gemensamma principer på EU-nivå.
7. Europaparlamentet välkomnar G8-ländernas initiativ till Deauvillepartnerskapets

RC\936844SV.doc

PE509.814v01-00 }
PE509.815v01-00 }
PE509.820v01-00 }
PE509.821v01-00 }
PE509.822v01-00 } RC1

handlingsplan om återvinning av tillgångar, där det fastställs konkreta åtgärder för att främja samarbete och bistånd i ärenden, kapacitetsuppbyggnadsinsatser samt tekniskt stöd, och föreslås ett regionalt samarbetsinitiativ, nämligen det arabiska forumet för återvinning av tillgångar, för diskussion och samarbete kring fortsatta insatser.

8. Europaparlamentet välkomnar den nya rättsliga ram som rådet antog den 26 november 2012 och som underlättar återföring av förskingrade tillgångar till Egypten och Tunisien genom att tillåta medlemsstaterna att frigöra frysta tillgångar på grundval av erkända rättsliga avgöranden och genom att uppmuntra till informationsutbyte mellan medlemsstaternas berörda myndigheter, å ena sidan, och myndigheterna i Egypten och Tunisien, å andra sidan. Parlamentet betonar dock att man måste uppnå konkreta resultat och till fullo inbegripa Libyen i denna process.
9. Europaparlamentet välkomnar det nära samarbetet mellan EU-institutionerna och andra viktiga internationella aktörer i samband med Egyptens, Libyens och Tuniens återvinning av tillgångar, särskilt Världsbankens och FN:s drog- och brottsbekämpningsbyrås initiativ för återvinning av stulna tillgångar. Parlamentet understryker vikten av att till fullo utnyttja befintliga mekanismer på såväl nationell som internationell nivå. Samtidigt är det viktigt att anta nödvändig ny lagstiftning och anpassa den befintliga nationella lagstiftningen i de nationella rättssystemen på detta område.
10. Europaparlamentet uppmanar den parlamentariska församlingen för unionen för Medelhavsområdet att ta upp frågan om återvinning av tillgångar med de nationella parlamenten, så att parlamentariker från båda sidor av Medelhavet kan förmås att aktivt arbeta för rättsliga åtgärder som garanterar ett närmare samarbete mellan polisen och de inblandade rättsliga myndigheterna.
11. Europaparlamentet begär att det utan dröjsmål upprättas en EU-mekanism bestående av en grupp nationella och internationella utredare, åklagare, jurister och andra experter, i syfte att bidra med rådgivning och bistånd av rättslig och teknisk karaktär till de av den arabiska vårens länder där det pågår en process för återvinning av tillgångar. Parlamentet begär att denna mekanism finansieras på vederbörligt sätt genom det relevanta finansieringsinstrumentet inom ramen för unionens yttre förbindelser. Det är viktigt att denna EU-mekanism är bärkraftig, med tanke på dessa rättsliga förfarandens komplexa, känsliga och långdragna karaktär. EU-institutionerna uppmanas att dra lärdom av och bygga vidare på denna erfarenhet. Parlamentet konstaterar också att det är möjligt att i ett senare skede skjuta till ytterligare medel till denna mekanism genom samfinansieringsavtal med anmodande stater.
12. Europaparlamentet uppmanar Arabförbundet att utarbeta, anta och snabbt börja tillämpa mekanismer för samarbete kring återvinning av tillgångar, och uppmanar i synnerhet Gulfländerna att öka sitt samarbete och erbjuda sitt rättsliga stöd till den arabiska vårens länder i samband med återvinningen av tillgångar.
13. Europaparlamentet ger sitt erkännande och helhjärtade stöd åt det bidrag som det civila samhällets organisationer, både i anmodande och anmodade stater, lämnar i arbetet för att återvinna tillgångar, särskilt genom att ge information till berörda myndigheter, uppmuntra samarbete mellan viktiga nationella och internationella aktörer, övervaka återföringen av

tillgångar och säkerställa att de återförda tillgångarna används på ett transparent och effektivt sätt i de anmodande staterna.

14. Europaparlamentet bekräftar på nytt sitt engagemang för demokratiseringsprocessen i de länder som omfattades av den arabiska våren, och förbinder sig att stödja och bistå dessa länder i deras arbete med att skapa starka och stabila demokratier där rättsstatsprincipen garanteras, de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, inklusive kvinnors rättigheter och yttrandefriheten, respekteras och val genomförs i enlighet med internationella normer. Det är ytterst viktigt att EU visar ett konkret och genuint engagemang i denna process.
15. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas parlament och regeringar, Schweiz parlament och regering, USA:s kongress och president, den parlamentariska församlingen för unionen för Medelhavsområdet samt Egyptens, Libyens och Tunisiens parlament och regeringar.